

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **T. V. C.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupeného Mgr. Ivo Šotkem, advokátem se sídlem v Olomouci, Ostružnická 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Nad Štolou 3, Praha 7, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.1.2017, č.j. MV-11996-2/OAM-2017, **o udělení mezinárodní ochrany**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, z důvodu opakované žádosti v pořadí třetí. V žalobě žalobce namítá, že má za to, že podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu z důvodu nově vzniklé ekonomické tísně je dostatečný k přípustnosti této žádosti a následnému udělení mezinárodní ochrany. V případě nuceného návratu do Vietnamu by tak téměř jistě došlo k vážné újmě dle § 14a zákona o azylu, kdy by žadatel musel žít v nelidských,

nehygienických a ponižujících podmínkách na okraji společnosti. Již téměř 20 let žije v ČR, a tudíž zpřetrhal všechny rodinné a blízké vztahy s osobami žijícími ve Vietnamu. Splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, neboť situace je hodná zvláštního zřetele. Žalobce na území České republiky žije již od roku 1988, vede řádný život, řádně podnikal, přesto, že podnikání nakonec zkrachovalo. Žalobce by rád zdůraznil, že se svým závazkům vůči věřitelům vyhýbat nechce a ve chvíli, kdy zas bude ekonomicky činný, začne vše řádně plnit. To, že v průběhu řízení se výslovně nedomáhal udělení humanitárního azylu, není důvodem pro jeho neudělení. Žalobce jako laik předpokládal, že při vyřízení všech rozhodných skutečností orgány činné v tomto řízení posoudí nejvhodnější způsob mezinárodní ochrany. Žalobci nemůže jít k tíži, že nezná dopodrobna zákon o azylu. Navrhl žalobu zamítnout.

[2] Žalovaný se k žalobě vyjádřil dne 15.3.2017. Uvedl, že podanou žalobou žalobce napadá usnesení č.j. MV-11996-2/OAM-2017 správního orgánu v celém rozsahu a uvádí, že v případě návratu do vlasti by se dostal do velké ekonomické tísně, s rodinou ve Vietnamu přetrhal vztahy, a kdyby se vrátil, neměl by kde žít a žil by v nelidských podmínkách na okraji společnosti. V ČR žije již 20 let a má za to, že tak splňuje důvody k udělení humanitárního azylu. Současně v žalobě žádá o přiznání odkladného účinku žaloby. V případě návratu do vlasti by utrpěl vážnou újmu z důvodu vážné ekonomické situace, nemá peníze na návrat a ani na život a uhrazení dluhu věřitelům ve Vietnamu. Správní orgán opakuje, že žalobce podal první žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 23.9.2014 pod č.j. OAM-478/ZA-ZA04-2014, žádná z forem mezinárodní ochrany mu nebyla přiznána. Podruhé požádal o mezinárodní ochranu dne 17.2.2016. V druhém řízení o MO žadatel uvedl jako důvod žádosti o MO především snahu o legalizaci pobytu v ČR a nedostatek finančních prostředků k návratu do vlasti. Správní orgán konstatoval, že se jedná o důvod založený pouze na individuální ekonomické situaci žadatele. Ohledně této skutečnosti správní orgán uvedl, že se netýká změny situace v zemi jeho původu, důvodů jeho odchodu z vlasti, ani důvodů, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu do země svého původu, tím méně pak svědčících o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma dle ustanovení § 14a zákona o azylu. Nedostatek finančních prostředků pro návrat či tvrzená absence rodinného zázemí ve Vietnamu a snahu o legalizaci pobytu rovněž nelze shledat případem hodným zvláštního zřetele, který může být důvodem pro udělení humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu. Druhá žádost o MO byla zamítnuta jako nepřípustná, proti rozhodnutí správního orgánu žalobce podal žalobu. Žaloba byla zamítnuta dne 20.12.2016 Krajským soudem v Ostravě pod spisovou značkou 61Az 24/2016, žalobce podal kasační stížnost i s návrhem na odkladný účinek, doposud Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti ani o návrhu o přiznání či nepřiznání odkladného účinku nerozhodl. V současném třetím řízení o udělení mezinárodní ochrany vedeném pod č.j. MV-11996-2/OAM-2017 žadatel uvedl dne 17.1.2017 tu skutečnost, že mu končí platnost průkazu k pobytu v ČR, a protože mu již průkaz neprodloužili, šel žádat o azyl. Správní orgán tedy dospěl k závěru, že jmenovaný neuvedl žádné nové skutečnosti ke svému případu, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal, že by jmenovaný mohl být vystaven pronásledování či hrozbě vážné újmy ve smyslu

ustanovení § 14a zákona o azylu. Správní orgán má za to, že se při posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochranu nedopustil žádné nezákonnosti. Napadené usnesení bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů. Navrhl žalobu zamítnout.

II.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zastavil řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). V odůvodnění uvedl, že poprvé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 23.9.2014, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-478/ZA-ZA04-2014 a jmenovanému nebyla udělena mezinárodní ochrana. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 13.1.2015 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, kterou krajský soud rozsudkem č.j. 61Az 1/2015 ze dne 29.4.2015 zamítl. Žalobce proti rozhodnutí krajského soudu podal dne 26.5.2015 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud usnesením č.j. 8 Azs 75/2015-32 ze dne 21.7.2015, které nabylo právní moci dne 27.7.2015, tuto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. Podruhé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 17.2.2016, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-151/ZA-ZA11-2016 a žádost žalobce byla zamítnuta jako nepřípustná. Proti rozhodnutí správního orgánu podal žadatel dne 24.10.2016 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, kterou krajský soud rozsudkem č.j. 61Az 24/2016 ze dne 20.12.2016 zamítl, rozsudek nabyt právní moci dne 29.12.2016. Žalobce proti rozhodnutí krajského soudu podal dne 2.1.2017 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Správní orgán dospěl k závěru, že jmenovaný neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by jmenovaný byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.

[4] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že

- dne 17.1.2017 v 15:00 hodin na Příjímacím středisku cizinců Zastávka žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 3 a § 3a zákona o azylu. Při poskytování údajů k této žádosti dle § 10 odst. 2 zákona o azylu uvedl, že cestovní doklad ztratil v r. 2007 v České republice a žádný nemá, je schopen se dorozumět jen vietnamsky, nemá žádné politické přesvědčení, je ženatý a manželka žije ve Vietnamu, stejně tak i jeho dvě děti. Na území České republiky vstoupil v r. 1998 letecky a od té doby je zde stále, předtím v období let 1988 až 1992 rovněž pobýval v České republice. Opakovaně o mezinárodní ochranu žádá, protože nemá žádné finanční prostředky, aby se mohl vrátit do Vietnamu a druhým důvodem je, že jeho manželka ve Vietnamu asi již žije s jiným mužem, rovněž jeho děti mají vlastní rodiny, a tak ve Vietnamu by neměl kde bydlet a s kým žít. O azyl žádá, aby mohl zůstat v ČR,
- žalobce předtím o mezinárodní ochranu požádal již dne 23.9.2014 z důvodu, že nevěděl, co má dělat, neboť byl zadržen policií a dostal vízum na 30 dní;

nemá peníze na odlet do Vietnamu. Uvedl, že ve Vietnamu nemá kde žít, s manželkou již 7 let nemá žádné spojení. O žádosti bylo rozhodnuto dne 5.12.2014 tak, že mezinárodní ochrana nebyla udělena dle § 12, § 13, §14,a 14a a § 14b zákona o azylu. Proti rozhodnutí podal žalobce u Krajského soudu v Ostravě žalobu, která byla rozsudkem ze dne 29.4.2015 č.j. 61Az 1/2015-18 zamítnuta. Žalobce nebyl úspěšný ani v řízení před Nejvyšším správním soudem, který kasační stížnost dne 21.7.2015 odmítl pro nepřijatelnost.

[5] Ze soudní databáze je soudu známo, že krajský soud rozhodoval o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.9.2016 č.j. OAM-151/ZA-ZA11-HA11-2016 ve věci mezinárodní ochrany dne 20.12.2016 pod č.j. 61Az 24/2016-205 a žalobu zamítl. Uvedeným rozhodnutím správní orgán žádost o mezinárodní ochranu vyhodnotil jako nepřipustnou podle § 10 písm. e) zákona o azylu; žalobce o udělení mezinárodní ochrany žádal z důvodu, že nemá žádné finanční prostředky, aby se mohl vrátit do Vietnamu a za druhé, že jeho manželka, která žije ve Vietnamu, asi již žije s nějakým jiným mužem a jeho děti mají vlastní rodiny, takže se nemá kam vrátit.

III.

[6] Dle ust. § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany pro účely tohoto právního předpisu rozumí druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle ust. § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní.

[7] Dle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, a jež svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12, nebo že mu hrozí vážná újma podle ust. § 14a.

[8] Dle odst. 3 citovaného ustanovení (odst. [7] tohoto rozsudku) podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle ust. § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví.

[9] Ustanovení § 11a a násl. zákona o azylu ošetřují situaci, kdy žadatel podává žádost o udělení mezinárodní ochrany opakovaně, avšak neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění a současně ani z úřední činnosti žalovaného správního orgánu nejsou známy nové skutečnosti, které žadatel nemohl bez svého zavinění uvést již v předchozím řízení, a jež by svědčily o jeho možném pronásledování podle definice

§ 12 zákona o azylu nebo hrozbě nebezpečí vážné újmy dle § 14a téhož zákona. V případě, že se jedná o opakovanou žádost ve smyslu již třetí a další v pořadí, pak dle právního ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu (viz odstavec 8 tohoto rozsudku), řízení se zastaví.

IV.

[10] Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu a poznatků ze soudní databáze vzal soud za prokázané, že žalobce zcela shodně jako v předcházejících řízeních o udělení mezinárodní ochrany uvádí, že žádá o udělení mezinárodní ochrany znovu, protože nemá žádné finanční prostředky, aby se mohl vrátit do Vietnamu a za druhé, že jeho manželka, která je Vietnamem, asi žije s nějakým jiným mužem, jeho děti mají své vlastní rodiny, a proto on by ve Vietnamu neměl kde a s kým bydlet.

[11] Důvody uváděné žalobcem v řízení před správním orgánem nejsou azylově relevantními důvody podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, ani nevypovídají nic o tom, že by u žalobce od podání předchozích žádostí došlo k podstatným změnám a okolnostem ve vztahu k hrozbě vážné újmy. Správní orgán při posuzování oprávněnosti žádosti vychází při posuzování kritérií dle ust. § 12 až § 14 zákona o azylu ze skutečností, které žadatel sám z vlastní iniciativy správnímu orgánu tvrdí, není to správní orgán, který by měl za žadatele o mezinárodní ochranu domýšlet důvody pro její udělení. Naopak při hodnocení udělení doplňkové ochrany je již povinností správního orgánu vycházet i z vlastních poznatků o situaci v zemi původu, a to i při posuzování opakované žádosti. Jinak řečeno žalovaný je povinen i při opakované žádosti sám přihlížet a hodnotit situaci v zemi původu a v případě jakékoliv změny v zemi původu tuto vyhodnotit, zda může založit opodstatněnost žádosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.3.2012 č.j. 3 Azs 6/2011-96).

[12] V souzené věci žalobce opakovaně shodně tvrdil důvody, které nesouvisí s žádnou formou pronásledování, ani netvrdil, že v zemi jeho původu došlo ke změně, kdy by tu byla obava z možného pronásledování nebo hrozby vážné újmy. Správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice jen stručně uvedl, že mu nejsou známy žádné nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žadatel byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, nicméně i z tohoto soud dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán se otázkou vnitřní situace v zemi původu zabýval. Soud z úřední činnosti i z obecně známých informací má poznatky o tom, že ve Vietnamu nedošlo nově k vnitřním změnám, které z hlediska udělení mezinárodní ochrany by měly určitou relevanci. Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo

nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Obtížnost soužití s rodinou a začlenění do společnosti po mnohaletém životě v cizině v žádném případě nelze podřadit pod důvody udělení doplňkové ochrany vyjádřené v ust. § 14a zákona o azylu.

[13] Soud nepřisvědčil ani námitce ohledně humanitárního azylu, neboť správní orgán s ohledem na žalobcem tvrzené skutečnosti, na základě kterých požádal potřeť o mezinárodní ochranu, neměl důvod se touto formou mezinárodní ochrany zabývat a zcela správně po vyhodnocení tvrzených důvodů dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro zkrácené řízení dle § 11a odst. 3 zákona o azylu.

V.

[14] Soud s ohledem na výše uvedené nepřisvědčil námitkám uvedeným v žalobě. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a tuto zamítl. Soud o žalobě rozhodl dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání po vyslovení shodného souhlasu účastníků.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu vzniklých nákladů neuplatnil a podle soudního spisu mu ani žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 18.5.2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně